

Dr George Payton, Tłumaczenie Biblii, sesja 11, Wykorzystanie Toledot w Księdze Rodzaju z konsekwencjami dla tłumaczenia

© 2024 George Payton i Ted Hildebrandt

To jest dr George Paton w swoim nauczaniu na temat tłumaczenia Biblii. To jest sesja 11, „Zastosowania Toledot w Księdze Rodzaju z implikacjami dla tłumaczenia”.

W tej chwili chciałbym porozmawiać o zastosowaniu tłumaczenia i zastosowaniu interpretacji poprzez użycie konkretnego wyrażenia z Księgi Rodzaju.

I to był temat mojej rozprawy doktorskiej. Kiedy pracowałem w Kenii nad tłumaczeniem Ormy, zaczynaliśmy od Księgi Rodzaju. I podczas tłumaczenia natknęliśmy się na takie sformułowanie, to są pokolenia tego i tamtego.

A hebrajskie słowo to Toledot . To są Toledot niebios i ziemi. Są to Toledot Adama, Noego itp.

Zawsze zastanawiałem się, co tak naprawdę oznacza to słowo? Do czego się to odnosi? A to zdanie, to Toledot Noego, czy jest to po prostu coś, co ma związek z bezpośrednim kontekstem tego rozdziału lub tej perykopy? A może ma funkcje dotyczące zagadnień wyższego poziomu makro? Jako tłumacz Biblii uważam tekst za przekaz. Rozmawialiśmy o tym. Tekst ma za zadanie przekazać ludziom przesłanie Boga.

Jest zamysł autorski. Istnieją funkcje tekstowe. Wszystko to stanowi podstawę modelu hermeneutycznego, którego używam w tej prezentacji i w pracy, którą wykonuję.

Pomysł jest taki, że autor celowo umieścił w tekście pewne rzeczy, które dałyby nam wskazówki, co ma na myśli. Próbuję więc przyjrzeć się temu, co jest w tekście hebrajskim, aby zrozumieć, co oznacza Toledot . Zatem przekazuję znaczenie, intencje i funkcje Toledot tak dokładnie, jak to możliwe, w języku Orma, w którym pracowałem, ale także w każdym innym języku, z którym możesz się zapoznać.

Jaki jest problem? Dlaczego przetłumaczenie tego wyrażenia lub tego słowa jest trudne? Jeśli więc spojrzysz na literaturę na temat znaczenia Toledot , istnieje szeroki zakres opinii na temat tego, co to oznacza. Istnieje szeroki wachlarz opinii. Czy pojawia się na początku sekcji? Czy pojawia się na końcu sekcji? A może połączenie obu, zaczynając w niektórych miejscach i w innych? Co to znaczy? Zatem wśród uczonych nie ma zgody.

Jeśli spojrzysz na wersje Biblii, nie ma wśród nich zgody co do wszystkich tych kwestii. Przede wszystkim znaczenie. Po drugie, czy to zdanie znajduje się na początku, czy na końcu? Mówią, że indeks górny oznacza na początku, a kolofon na końcu.

To nie jest nagłówek jako taki, bo to całe zdanie. Jest to więc część pierwszego wersu tej konkretnej części Pisma Świętego. Zatem sugerowane znaczenia obejmują pokolenia.

Mamy historię, historię, pochodzenie, genealogię. Musi więc istnieć coś, co pozwoli nam spojrzeć na to w nowy sposób. Podam przykład z Księgi Rodzaju 6:9, abyśmy mogli zobaczyć, na czym polega problem i zobaczyć niektóre z tych trudności.

Zatem w dosłownym angielskim tłumaczeniu języka hebrajskiego są to Toledot Noego. I to właściwie nie jest po hebrajsku, te Toledot Noego. ESV, to są pokolenia Noego.

NASB, to są zapisy pokoleń Noego. NIV, to jest relacja Noego i jego rodziny. Tłumaczenie Dobrej Nowiny, to jest historia Noego.

OK, więc mamy tę rozbieżność. Przyjrzałem się więc wszystkim badaniom i źródłom i okazało się, że zazwyczaj przyglądają się zagadnieniom makrostruktury w tekście, aby określić, co oznacza Toledot i gdzie powinien się znaleźć lub gdzie się znajduje. I tak mówią: cóż, jeśli to, co następuje po tym, jest narracją, to oznacza to historię, relację lub zapis.

To jest zapis Noego i jego rodziny. Jeśli występuje to przed genealogią, jak w Genesis 5, Genesis 10, Genesis 36, to są to potomkowie Adama, Sema lub Ezawa. Dlatego przyglądają się kwestiom na poziomie makro, aby określić, co to oznacza i dokąd powinno to zmierzać.

Jeden z poglądów jest taki, że w większości miejsc występuje już na początku. Ale w Księdze Rodzaju 2, 4 podzielmy ten werset na pół. Są to pokolenia niebios i ziemi, to właściwie streszczenie pierwszej części rozdziału 1 aż do 2:3. A potem w połowie wersetu wstawili ładny, duży nagłówek sekcji i ładny, duży podział sekcji.

Następnie werset ten kontynuuje 2:4b, po czym rozpoczyna się opowieść o Adamie, Ewie i ich synach w Ogrodzie Eden. Ale wszystko to opiera się przede wszystkim na kwestiach na poziomie makro. Zastanawiam się, czy nie powinniśmy także spojrzeć się kwestiom na poziomie mikro? Dlaczego powinniśmy to zrobić? I pomyślałem o tym.

I myślę sobie: OK, w sprawie sądowej, jeśli ktoś zostaje zamordowany, jedną z rzeczy, od których policja zaczyna, jest to, że motyw oznacza szansę. Dlatego patrzą na

motyw, co oznacza szansę. A oni mówią: cóż, to na pewno mąż, prawda? Aresztują go? NIE.

Dlaczego nie? Nie mają żadnych dowodów. To tylko teoria. Co więc robią? Jadą na miejsce zbrodni.

I na co patrzą? Patrzą, jak wszystko jest usytuowane. Oglądają dowody w pokoju. Czy są jakieś oznaki walki? Patrzą, czy jest tam krew? A czy jest poplamiony? A jeśli tak, czy mogą wyjaśnić, w jaki sposób krew się tam dostała? Czy ta osoba została postrzelona, pobita czy coś innego? Więc patrzą na rozprysk krwi.

Przyglądają się temu wszystkiemu. Przyglądają się DNA krwi, żeby sprawdzić, czy to ofiara, czy ktoś inny, czy cokolwiek innego. Patrzą na te wszystkie szczegóły. Na tym się nie kończą.

Patrzą na relacje. Osoba ma relacje. A co z relacjami w związkach? Więc jego żona, OK, a czy ona ma inne związki? Sprawdzają komputer, telefon, e-maile i wszystkie te zapisy danej osoby, po czym próbują złożyć w całość jak najwięcej szczegółowych informacji, które następnie zgadzają się z motywem, środkami i możliwościami na poziomie makro.

Próbowałem to zrobić z Toledot i Genesis. Przyjrzyjmy się najpierw kwestiom na poziomie makro i zobaczymy, jak to się ma do wyższych poziomów strukturalnych. Pierwszą rzeczą, którą zauważamy, jest to, że Toledot występuje w zdaniu, które nie ma czasownika.

To zdanie bez czasownika. To są słowa Toledota , Noego. Więc spojrzałem na czasownik, spojrzałem na zdanie bezczasownikowe i zaczynało się od słowa eleh .

Ele oznacza słowo te. A więc jak wyglądają wszystkie pozostałe zdania z Księgi Rodzaju, w których występuje eleh w zdaniu bezczasownikowym, jak się je stosuje? I może te dowody wskażą nam, w jaki sposób używa się tego wyrażenia w odniesieniu do Toledot . Więc eleh , Toledot , masz słowo, zaimek, te i rzeczownik, Toledot .

Jak to wyrażenie jest używane w całej Księdze Rodzaju? To mogłoby nam wskazać, w jaki sposób Toledot został użyty w Księdze Rodzaju. Spojrzałem i zobaczyłem, że gdy jest używane poza Toledot , zawsze zaczyna się od listy imion: To są synowie tego a tego.

I tak otrzymujesz imiona. I wtedy pojawia się na końcu. To są synowie tego i tamtego.

To dokładnie to samo zdanie. Dlatego jest używany na początku zestawu nazw, listy i na końcu. I tak jest to inclusio , jak para podpórek do ksiąg, które wyznaczają początek i koniec tej perykopy.

Więc wiesz, OK, to jest ustawiona jednostka. Czy kiedykolwiek używano go na końcu bez jednego na początku? Nie. Zawsze używa się go na końcu sekcji narracyjnej, aby oznaczyć początek i koniec sekcji narracyjnej.

Czy używa się go do podsumowania tego, co wydarzyło się w tej narracji? Nie, nie jest. To nam mówi, że gdziekolwiek się to znajdzie, pojawia się na początku narracji, przede wszystkim w formule Toledota, ale jest to podejrzane, więc nie możemy jeszcze tam po prostu się udać. Ale nigdy nie pojawia się na końcu narracji.

Występuje tylko w tym inclusio lub na początku narracji. Dlatego wygląda na to, że zawsze jest na początku. Nie ma dowodów na to, że nastąpi to w końcu.

Zatem sugestia, że jako podsumowanie znajduje się ono na końcu 2.3 i na początku 2.4, nie jest potwierdzona gramatycznie w języku hebrajskim. Oznacza to, że jest to początek genealogii w Księdze Rodzaju, początek fragmentów narracyjnych Księgi Rodzaju, łącznie z rozdziałem 2, werselem 4. Dojdziemy do tego werselem i za chwilę go wyjaśnimy. A jeśli spojrzysz na tekst masorecki, ma to swoją zapłatę.

Zapłata zawsze pojawia się wcześniej, a zapłata jest otwarciem wskazującym na rozpoczęcie nowej sekcji. Płaca zawsze jest przed Toledot, zawsze, w tym między 2,3 a 2,4. Zatem w tekście masoreckim znajdują się również dowody na to, że określają one to samo, co właśnie opisałem. Dowiadujemy się więc, że jest to na początku, w pierwszym zdaniu tej sekcji.

Inna sprawa, co to właściwie oznacza? Ponieważ, jak powiedzieliśmy, masz 6, 8, 10 różnych rzeczy. OK, zgadzam się, że prawdopodobnie oznacza to różne rzeczy, ale nie może oznaczać dwóch, trzech lub więcej rzeczy w tym samym wersecie. Więc jeśli jest to Toledot Noego, nie może to oznaczać hrabiego i potomków.

To rozłączenie, przepraszam. To nie może oznaczać dwóch rzeczy na raz. Pamiętaj, zawsze mówimy, że kontekst określa, który zmysł zostanie wywołany w danym miejscu.

Przeanalizowałem więc wszystkie 39 przykładów Toledot i cały Stary Testament. A przy bardzo małej ilości informacji w tym zdaniu nie ma czasownika i po prostu istnieje związek. Próbuje sobie wyobrazić, skąd mam wiedzieć, na co to wskazuje? A słowo ci w języku hebrajskim może wskazywać wstecz, jak na końcu listy, są to potomkowie Chama.

Ale pamiętajcie, powiedzieliśmy, że słowo *this* występuje tylko w tym czasowniku i zdaniu na końcu, jeśli występuje na początku. Więc moim punktem wyjścia było: OK, to z Toledotem, a formuła Toledota rozpoczyna nową część. A słowo „te” jest równe „Toledot”.

Więc ci dwaj idą razem. Toledot to rzeczownik w liczbie mnogiej. Jest to więc zaimek w liczbie mnogiej.

I są równi. Są równi pod względem rodzaju, ot co. Są równi liczebnie i równi pod względem płci.

Jest to więc zwykła rzecz gramatyczna, taka sama dla każdego konkretnego słowa w dowolnym języku. Zatem ta równość daje nam wskazówkę, że wskazuje na coś w liczbie mnogiej w kontekście. Zatem nie ma tego w zdaniu.

Co znajdziemy, patrząc w kontekst? Przyglądałem się więc genealogiom. Spójrzcie na Księgę Rodzaju 5. A genealogia mówi: Sem spłodził Arpachszada. Miał innych synów i córki.

Zmarł. Arpachszad spłodził takiego a takiego i tak dalej. A więc jakie słowa znajdziemy w tym konkretnym rozdziale? Dostajemy słowo ojciec.

Dostajemy synów i córki. I zastanawiam się, jakie ramy semantyczne, jakie ramy w społeczeństwie przywodzi na myśl tego rodzaju? To wszystko są słowa rodzinne. To wszystko są słowa dotyczące relacji.

A jeśli się zastanowić, na co wskazują „te” i toledot ? Wskazuje na ludzi, którzy są potomkami Adama, potomkami Sema lub potomkami Ezawa. Zatem na to wskazuje. Tak więc jedną z możliwych interpretacji jest naprawdę różnica między listą osób w mojej rodzinie.

Albo oznacza to, że jest to zdjęcie osób z mojej rodziny. To jest naprawdę obraz. Osoby na zdjęciu są potomkami Adama.

Osoby na zdjęciu są potomkami takiego a takiego. I tak wskazuje na potomków tej osoby, kilka pokoleń. Może obejmować mężczyzn i może obejmować kobiety.

Nie ma więc specyficznej płci. Zatem patrząc na to, oznacza to potomstwo tej osoby. Zatem jednym słowem podsumowaniem byłoby potomstwo .

I to zdawało się przenosić przez Księgę Rodzaju. Znalazło to odzwierciedlenie w genealogiach Księgi Wyjścia. Znajduje to odzwierciedlenie w genealogiach Kronik.

OK, więc numer jeden to unikalne użycie toledo. Jest tam napisane, że Ruben jest ich toledotem . A to daje mężczyznom, którzy mieli 20 lat i mogliby pójść na wojnę 56 000, mniej więcej tyle.

Więc to jest ich toledot i podany jest numer. Czy podano jakieś nazwiska? Nie. Czy powiedziano nam, kim są ojcowie? Nie, było ich może nawet tysiące.

Czy powiedziano nam, jak mają na imię dzieci? Nie. Funkcja polegała na ustaleniu, ile osób pochodziło z pokolenia Rubena i wszystkich pozostałych. Zatem, to wszystko oznacza potomstwo, ale jest używane nieco inaczej, ponieważ nie skupiamy się na imionach.

Więc jest pod numerem. A więc w pewnym sensie jest to inny sens, chociaż jest bardzo, bardzo bliski. Zatem może to być podzbiór potomstwa jako całości.

To jest numerowane potomstwo. To samo znajdujemy w Kronikach. Są to ci, którzy osiedlili się w Jerozolimie w 956 roku z pokolenia Judy itd.

Mamy więc potomstwo, ponumerowane potomstwo. Teraz przyjrzymy się, gdzie to się dzieje przed narracją. Występuje ono jedynie przed narracją w pięciu rozdziałach Księgi Rodzaju.

Występuje to tylko przed narracją w Liczb 3. Są to Toledot Mojżesza i Aarona. A potem, gdy czytamy, jest powiedziane, że pozostali synowie Aarona zmarli, ponieważ zbuntowali się przeciwko Panu. A oto synowie, którzy wraz z Aaronem służyli jako kapłani.

I tak podaje imiona swoich synów. Jeśli spojrzymy na Noego, który jest wymieniony wraz z Noem w Księdze Rodzaju 6, Sema, Chama i Jafeta. To jego najbliżsi synowie.

A potem patrzysz na Terah. To jest Toledot Teracha. Kim oni są? Abraham, Nachor i Lot.

Zatem w tym kontekście oznacza to potomstwo, ale jest to bardziej specyficzna sprawa, która skupia się na jego bezpośrednich dzieciach, jego potomstwie płci męskiej. Zatem w tym kontekście oznacza to potomstwo płci męskiej. Następnie dochodzimy do Księgi Rodzaju 2:4. Na kogo wskazuje Księga Rodzaju 2.4? Dlatego szukamy kilku różnych rzeczy.

Jak dotąd widzieliśmy, że odnosi się to do ludzi. Zatem w 38 z 39 wskazuje się, że to są ci ludzie. Czy zatem mogłoby to oznaczać ludzi w wersji 2.4 jako punkt wyjścia? Ludzie, których ojcem był punkt wyjścia.

Niektóre jednostki w liczbie mnogiej w tekście, ponieważ są one w liczbie mnogiej, a Toledot jest w liczbie mnogiej. Dlatego przyglądamy się tym wszystkim rzeczom i próbujemy to rozgryźć. Patrząc na to ponownie, zdanie to nie dostarcza nam wystarczających informacji.

Ta jest nieco dłuższa i rzeczywiście mówi o dniu, w którym zostali stworzeni, kiedy Bóg stworzył ziemię i niebo. Ale patrząc na rozdział 2, rozdział 3, rozdział 4, o czym jest ta historia? Adam, Ewa i synowie. Czy to możliwe, że to na nich wskazuje? To właściwie była uprawniona interpretacja.

Carr twierdzi, że taką interpretację stosowano kilkadziesiąt lat temu, w latach 30., 40., 50., może i 60. XX wieku. Ale ta interpretacja straciła na popularności. Jest to jednak jedna z uzasadnionych interpretacji tego, o kim mowa.

A zatem, jeśli oznacza to Adama i Ewę oraz ich dzieci, co zrobić ze stwierdzeniem, że to Toledot niebios i ziemi? Czy więc niebiosy i ziemia zrodziły Adama i Ewę? Czy w ogóle można ich postrzegać jako symbolicznych rodziców Adama i Ewy? Niektórzy uczeni twierdzą, że tak. Patrząc na to i pytam: czy cokolwiek w Księdze Rodzaju wskazuje na to, że Bóg tego dokonał? Tak.

Bóg przemówił i to wszystko się spełniło. A potem spójrz, czy Ziemia coś zrobiła? Ziemia była przez cały czas bierna. Patrzysz na 2:1 i odnosi się ono do stworzenia i używa strony biernej w odniesieniu do nich.

I nawet w Rozdziale 2, wersecie 4, ich stworzenie jest bierne. Zatem jest to działanie i nie reagowanie. Zatem nie mogą to być niebiosy i ziemia, które zrodziły Adama i Ewę.

Czy zatem mógłby to być Bóg? Jeśli powiedziałeś, że to są Toledot Boga, poczekaj chwilę. Musimy być z tym bardzo ostrożni, bo co ludzie pomyślą? Bóg fizycznie spłodził Adama i Ewę. Moim zdaniem autor Księgi Rodzaju za wszelką cenę chciał tego uniknąć, ponieważ wierzył, że Bóg rzeczywiście mógł to zrobić w tamtych czasach.

Na starożytnym Bliskim Wschodzie Bóg utrzymywał relacje z ludźmi, a następnie miał dzieci. Odejźmy więc od tego całkowicie i nawet nie wspominajmy w tym o Bogu, chyba że zostaną stworzeni w dniu, w którym Pan Bóg stworzył ziemię i niebo.

Potem go sprowadzono, ale nie w tym wyrażeniu. Co to znaczy? Przyjrzeł się więc, jak używane jest to wyrażenie. Myślę, że w dwóch książkach do gramatyki, które przeglądałem, słowo „of” zostało użyte w 28 różnych zastosowaniach słowa „of” w Starym Testamencie.

OK, więc to nie wiele pomaga. Ale jeśli spojrzysz na niektóre, jak jest napisane w Rozdziale 2, mowa będzie o różnych miejscach. I jest napisane, że złoto Ophiru było wysokiej jakości.

Świetnie. Czy to złoto, które wyprodukował Ophir? Prawdopodobnie nie. Czy w krainie Ofir było złoto? Tak.

Czy było to złoto, które wydobywali i wywieźli z Ofiru? Tak. Zatem istnieje jakiś związek pomiędzy złotem a jego pochodzeniem. A jeśli spojrzymy na sposób, w jaki mówi się o niebie i ziemi, i spojrzymy na Exodus, kiedy Mojżesz mówi: „Mówię wam o Bogu, który stworzył niebo i ziemię, a potem mówi to i wszystko, co jest w nich.

Dotyczy to gwiazd, słońca, księżyca, roślin i zwierząt. Zatem koncepcyjnie przedstawiają niebo i ziemię jako tę wielką rzecz. Bóg umieszcza gwiazdy na niebie.

Bóg wrzuca ryby do morza. Bóg umieścił na ziemi rośliny i zwierzęta. Zatem pomysł mówiący o niebiosach i ziemi jako miejscu, jako punkcie wyjścia, to pytam was w 2.7, skąd Bóg wziął ten brud? Z ziemi.

Zatem koncepcja, że niebiosy i ziemia są tym miejscem, jest interpretacją, która i tak wydaje mi się najbardziej sensowna, a mianowicie, że stamtąd pochodzili Adam i Ewa. Zatem ci ludzie, o których będziemy mówić, są tymi, którzy zostali stworzeni. I znowu musimy użyć słowa stworzony, a nie zrodzony z.

Zatem w tym sensie całkowite zwątpienie jest używane jako metafora. Mówiąc metaforycznie, jest stworzony. Właściwie to metonimia, ale mimo wszystko.

Jest to więc symboliczne określenie stworzonego z niebios i ziemi. Zatem ci ludzie to ci, którzy zostali stworzeni i przyszedli z niebios i ziemi. I to są cztery główne znaczenia całkowitego zwątpienia.

Teraz spojrzymy na to wyrażenie jako na narzędzie literackie. Kiedy na to spojrzysz, jest sekcja narracyjna, a potem sekcja genealogiczna, genealogia narracyjna, na całej długości. A całość jest tym, co łączy każdą z tych łączących narracji i genealogii.

A potem, jak się przyjrzy, co jeszcze się łączy? O kim zatem mowa w narracji? Jeśli więc spojrzysz na 6:9, o kim mowa? Noe i jego synowie. Cóż, 6.8 nie jest genealogią. Gdzie to jest? To wracamy do rozdziału 5. Zatem jest to połączenie genealogii z rozdziału 5 z wydarzeniami z rozdziału 6:9. Widzimy więc tam to powiązanie.

Następnie opowiadana jest historia Sema, Chama i Jafeta. Rozdział 9 kończy się słowami „So, Shem” jest podkreślony na końcu rozdziału 9. Rozdział 10 to Tabela Narodów do 11:9. 11:10 to droga płatna Shem. Dwa lata po powodzi urodził mu się syn.

To prowadzi nas z powrotem do rozdziału 9. I tak za każdym razem, gdy mamy jednego z głównych bohaterów, Toledot łączy genealogię głównego bohatera z historią o głównym bohaterze. Ale nie tylko te dwa miejsca są ze sobą powiązane, ale łączy to czas, łączy lokalizację i łączy ludzi. Widzimy zatem, że Toledot łączy te wszystkie rzeczy z głównym wątkiem fabularnym.

A co mamy na myśli mówiąc główny wątek fabularny? Cóż, jeśli spojrzysz na czasownik, który jest używany przez cały czas, powiemy, że Yelad oznacza znosić. Holid to inna forma czasownika, oznaczająca ojca. A Toledot pochodzi od czasownika Holid.

Zatem w całym tym ojcostwie Holid jest ogniwem łączącym wszystkie te sekcje. I jak powiedzieliśmy, łączy miejsce, przed potopem, czas. Shem miał dzieci.

Przepraszam, po powodzi, dwa lata po powodzi. Łączy więc wszystkie te elementy w genealogiach, narracjach, na każdym kroku. Kolejna rzecz jest w tych fragmentach narracyjnych i otrzymujemy dwa inne słowa, które mogą oznaczać synów.

Jeden to synowie, Benim, a drugi to Zerach, co oznacza nasienie. I kiedy na to patrzysz, Bóg mówi do Noego: Dam twojemu potomstwu tę ziemię. Właściwie, mówi do Abrama, dam twojemu potomstwu tę ziemię.

I tak obietnice Boże dane patriarchom zostały powiązane ze słowem nasienie. Czy to zaprzecza Toledotowi? Nie, działa razem z Toledot. Zatem przymierze, nasienie i Toledot spletają się ze sobą, tworząc spójny sznur, który niesie dalej historię Księgi Rodzaju.

A co to za historia? Kładzie nacisk na boską relację międzyludzką. To są ludzie, z którymi Bóg miał szczególną więź. Adam, Set, Noe, Sem, Terach, Abraham, Izaak i Jakub.

A to są główni bohaterowie Księgi Rodzaju. A co z pozostałymi postaciami? Oni tam są i są potomkami, o których warto wspomnieć. Ale w tabeli narodów mamy niewybranych potomków.

W rozdziale 25, wersetach od 12 do 18, mamy potomków Izmaela. A potem mamy Ezawa w rozdziale 36. A jeśli się temu przyjrzeć, te genealogie wyglądają inaczej.

Te z głównymi bohaterami nazywane są genealogiami segmentowanymi, w których wspomina się po jednej z każdego pokolenia. Druga to, przepraszam, genealogie liniowe. Segmentowane genealogie to pozostałe genealogie, które zawierają o wiele więcej informacji.

Dają także więcej niż jedną osobę na każdym poziomie. Zatem te dwie rzeczy są różne i jak widzimy, te liniowe łączą ludzi w głównym wątku fabularnym, którzy mają szczególną relację z Bogiem. I ten szczególny związek, który widzimy w Księdze Rodzaju 2-3, to uwielbienie.

Bóg stworzył i Bóg uświęcił siódmy dzień. I ten siódmy dzień jest święty. Na co położono nacisk w rozdziale 4 Księgi Rodzaju? Właściwy sposób oddawania czci.

Co widzimy u Noego, gdy wychodzi z potopu? On cził. Co widzimy o Abrahamie? Gdziekolwiek poszedł, budował ołtarz i oddawał cześć Bogu. I tak, ta cecha uwielbienia występuje u wszystkich tych wybranych ludzi.

To samo stało się z Izaakiem i to samo z Jakubem. Przez całe życie, gdziekolwiek się udał, oddawał cześć Bogu. I tak ten temat kultu jest powiązany z nasieniem i obietnicą w tym zdaniu z Toledot .

I tak to widzimy, ten wielki schemat. Zatem Toledot łączy elementy na poziomie makro z elementami na poziomie mikro, tworząc spójność. Całość łączy się w spójną całość i ma logiczny sens.

A jeśli się zastanowić, jaką funkcję pełni Księga Rodzaju? Geneza to Tora. I czego nas to uczy? To nas uczy i według Waltona uczy nas shema , słuchania, asah , robienia. Mamy słuchać Boga i działać.

A zatem, jeśli czytamy to jak po hebrajsku, to właśnie dowiadujemy się z Księgi Rodzaju. A więc ta wielka historia o Genesis, jeśli chcesz to tak nazwać, jaka jest ta wielka historia? Bóg ustanawia szczególną relację z określoną linią ludzi, którą wybiera, lecz mimo to utrzymuje luźniejsze relacje z innymi ludźmi, którzy są powiązani z tą wybraną linią, ale nie z tej wybranej linii. Pozwólcie, że podzielę się z wami tym diagramem.

Dobra? Ten diagram przedstawia prolog, czyli Księgę Rodzaju 1, 1 do 2, 3. Ostatnią osobą wspomnianą w poprzedniej sekcji jest osoba wyróżniona we wzorze Toledot . Zatem istnieje połączenie koniec-początek na głównej wybranej linii, a nie na innych, ale na głównej wybranej linii. Dlatego wspomniano o Adamie i Ewie.

To są Toledot niebios i ziemi. To oni są głównymi bohaterami, na których skupia się uwaga. Ostatnim wspomnianym w Księdze Rodzaju 4 jest Set.

Następnie w rozdziale 5 Adam i Set zostają połączeni w genealogii. Pod koniec genealogii Noe skupia się na swoich trzech synach. Noe i jego trzech synowie są wspomniani w formule Toledot . Następnie Noe udaje się do Sema.

Shem jest podkreślany w narracji i tak dalej. Widzimy więc, jak przechodzi połączenie ogonowo-głowowe. I to jest nić, ten główny sznur, który przechodzi przez Księgę Rodzaju i łączy wszystkie te części.

Tak funkcjonuje Toledot w Księdze Rodzaju. Jakie są konsekwencje dla tłumaczenia? Jednym z nich jest uznanie, że są to ludzie i stwierdzenie, że ci, odnosząc się do ludzi, są potomstwem Adama, Noego i innych. Używanie tego samego wyrażenia przez cały

tekst jest naprawdę pomocne dla czytelnika, ponieważ na początku wie, że jest to główna sekcja.

Jeśli więc używasz różnych wyrażań, takich jak dzisiejsze wersje Biblii, wiele z nich ma więcej niż jedno, którego używają do określenia wzoru Toledota . To bardzo mylące. Ale jeśli to ten sam, to można to rozpoznać.

To jest więc potomstwo wspomnianej osoby, nazwanego przodka. A w innych miejscach Pisma Świętego są to potomkowie spisani w Liczbach i Kronikach. A jeśli jest to w Liczbach i odnosi się do dzieci Aarona, to przetłumaczylibyśmy to w ten sam sposób.

Ponieważ jest to formuła Toledot , są to potomkowie Aarona i odnosi się to do jego syna. I czytelnik to zrozumie. Dlatego decydujemy się to przetłumaczyć w zależności od wywołanego sensu.

Z wyjątkiem Księgi Rodzaju czasami oznacza to całe potomstwo, a czasami tylko synów. Jednak ze względu na ten potężny łączący w całej Księdze Rodzaju, dobrze jest używać przez cały czas tego samego wyrażenia. Jest to więc jedna z interpretacji.

Jeśli masz inną interpretację, nie ma problemu. Ale właśnie to wymyśliliśmy i mamy nadzieję, że nasi tłumacze na te inne języki mają teraz co najmniej jedno inne źródło do rozważenia, próbując przetłumaczyć Księgę Rodzaju. Dziękuję.

To jest dr George Paton w swoim nauczaniu na temat tłumaczenia Biblii. To jest sesja 11, „Zastosowania Toledot w Księdze Rodzaju z implikacjami dla tłumaczenia”.